

la rahwas omma sure Pahjoga funda et
se nenda on kui liitti ütleb : igga punning-
riik mis isikkeskis ridus on, lähhed huet-
ka, ja se kooda mis teisega ridus on,
langeb. Kesk need lahtamised ja mäss-
samised, mis sün ja seal tännini olnud
olnud, jáid nüüd warsti järrele, sest sel
wåggi sel woomus, ja ehet selle Ma ülle-
mad kül omma Ma jaggamisse vasto-
misesid ja kissendasid, ommeti piddid
nemad pärast wait jáma, ja sedda
pealegi digeks tunnistama, ja onima nimi-
me alla firiotama, et se Ma digusse
pärast nende Kunningatte pärvis maaks
piddi jáma. Kui need ruminlad ep ol-
leks unrehti osja noudnud eggas Jumma-
la kässö vasto mässamist töötnud, eggas
isikkeskis ridus olnud, siis nende riit
ollets jagaamatta ja mitme vead mah-
hariumatta jõnud. Agga nüüd tuli pale
nende

nende kätte, ja nemmad sald seddasam-
ma funda, mis Prohvet Jesailas ütleb
47. p. 10, 11. s. Sest sa olled lootnud
omma kurjusse peale, sunno tarkus ja
so tundminne, se on sind saatnud tag-
ganema fest sa ütlid ommas süddas-
mes, minna ja ei ükski muud ennam.
Sepärrast tulleb so peale pahha lug-
gu, kelle marratset tullemisest sa ei
pea enne teadmia, ja hääda peab so
peale langema mis sa ei woi ärralöp-
petada, ja ärrahåvitamine tulleb
äkitset so peale mis sa ei tea.

Nüüd lähhame meie jälle omma jutto-
ga Tufitmale ja Euleme mis seal ennam
on sündinud nende sõa. Wåggede wahhel,
pärast kui kõnou piddaminne rahho pär-
ast tühjaks olli sanud. Sel wahhe a.al ollid